

ע"פ 1186/15 - מוחמד יונס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 1186/15

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין

כבוד השופט י' דנציגר

כבוד השופט נ' סולברג

מוחמד יונס

המערער:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט ד' פיש) מיום
14.1.2015 בת"פ 12122-04-13

תאריך הישיבה: ט"ו בחשון התשע"ז (16.11.16)

בשם המערער: עו"ד משה מרוז; עו"ד עאדל בוראת; עו"ד חיים לנקרי

בשם המשיבה: עו"ד הילה גורני

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

א. בהחלטה מיום 16.11.16 תיעדנו את חזרתו של המערער מן הערעור על הכרעת הדין. בעקבות הערותינו קיבלנו עתה (22.11.16) את האישור כי הפיצוי למתלונן שולם. עלינו להכריע איפוא באשר לעונש. המערער נדון ל-11 שנות מאסר וכן למאסר על תנאי של 18 חודשים בעבירה לפי סעיף 329 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, לקנס בסך ₪ 5,000 ולפיצוי בסך ₪ 36,000 למתלונן. הפרשה בתמצית עניינה כי בשל עדות עתידה של המתלונן בהליך פלילי נגד המערער, הגיע האחרון ב-22.3.13 לבית המתלונן נושא נשק טעון ודורך, בעודו עטוי כפפות על-ידי. הוא דפק בדלת והתחזה כאחי המתלונן, ומשהתלונן פתח ירה לעברו לפחות 4 יריות כדי לפגוע בו בפלג גופו התחתון, ונגרמו לו חבלות קשות ברגליים וביד והוא אושפז ונותח. המערער עשה את מעשיו בהיותו במעצר בית מלא בצו בית המשפט.

ב. המערער ניהל הוכחות בבית המשפט קמא, הורשע ודינו נגזר כאמור; הוא לא נטל אחריות, אך בחזרתו מן הערעור על הכרעת הדין בפנינו יש לראות, גם אם באיחור, קבלת אחריות למעשה וקבלת הדין, כפי שאישר סניגורו בפנינו. תסקיר עדכני של שירות המבחן, שקיבלנו לקראת הדיון, תיאר תמונה מעורבת לגבי התנהגותו במאסר, אך באחרונה היתה מגמת שיפור על-ידי השתתפות בקבוצות טיפוליות. כן נחתם ביום 9.10.16 הסכם סולחה עם משפחת המתלונן.

ג. כאן המקום לציין, כי העונש שנגזר על המערער נמנה במצטבר למאסר של 30 חודש בעבירת שוד שנעברה ב-24.9.12.

ד. בפנינו נטען מטעם המערער כי הוא בן למשפחה נורמטיבית, ולמעט עבירותיו בשני התיקים – הנוכחי ותיק השוד – שבוצעו בתוך כמחצית שנה, לא הסתבך והוא מנסה לשקם עצמו. בעיקר נטען, כי על פי הפסיקה מצביעה מדיניות הענישה על עונשים חמורים פחות במקרים דומים רבים של עבירות בנשק. מטעם המדינה נטען, כי חומרת העבירות – הירי, הנשק והפרת ההוראה החוקית, העובדה שעסקין בירי מתוכנן בבית הקרבן מטווח קצר – וכן סבל המתלונן, מטים את הכף, מה גם שמדובר ב"סגירת חשבונות", המוסיפה חומרה; הנשק איננו, ויש חשיבות גם להרתעת הרבים.

ה. לאחר העיון בתיק, לרבות בפסיקה שהוגשה, סברנו כי על פיה יש מקום להקל במידה מסוימת עם המערער. אמנם בפסיקה יש מנעד רחב של ענישה בכגון דא, אך דומה כי המקרה דנא, גם אם מביאים בחשבון כנסיבה לחומרה את העבירה הנוספת של המערער, מצדיק הקלה מסוימת; נוכח הגיוון בפסיקה, דומה שגזר הדין נוטה לחומרה ומצוי ברף גבוה, מה גם שהעונשים בשתי הפרשות נצברים זה לזה. הבאנו בחשבון גם את תשלום הפיצוי. בסופו של יום החלטנו, תוך שקלול הנסיבות לחומרה ולקולה, להעמיד את עונש המאסר בפועל בתיק זה על תשע שנים וארבעה חודשים. שאר חלקי העונש – בעינים. הערעור מתקבל חלקית לפי האמור.

ניתן היום, כ"ב בחשוון התשע"ז (23.11.2016).

